

72010

1/72 SCALE MODEL CONSTRUCTION KIT Victory 357 (Победа 357)

In early 1929, Thomas T. Brown published an article in prestigious Science and Invention magazine. Article's title was simple - «How I Control Gravitation». However, the topic was anything but simple. Brown proved that using electrogravitics he could control gravity. He discovered an unusual effect while experimenting with a Coolidge tube, a type of X-ray vacuum tube where, if he placed on a balance scale with the tube's positive electrode facing up, the tube's mass seemed to decrease, when facing down the tube's mass seemed to increase. He elaborated, that if using high enough voltage generated by a powerful engine, any object could be rendered weightless.

This of course didn't go unnoticed neither by Americans nor by Soviets, with later being determined to unlock the mystery of gravity as soon as possible. Immediately after WWII a special sector was established under the Institute for Physical Problems (Институт физических проблем имени П. Л. Капицы РАН) in Moscow.

After few years the sector spun-off and became Gravity control propulsion research center. Soon large-scale tests proved that indeed gravity could be controlled. One of the experiment showed that a solid block of graphite with a mass of 500 kg doesn't weigh the normal 4903 N but only 3236 N. Only 66% of original weight.

Next phase was of course moving this new technology out of the laboratory in and into the field. Sparing no time a special vehicle, "Victory 357" ("Победа 357"), was developed. It was basically an ekranoplan using three small jet engines for horizontal propulsion and an enormous 15,500 HP Kuznetsov NK-12 generator for powering electrogravitics elements. Generator provided enough electricity to reduce the weight of the vehicle from 160,000 N (16315 kg) to 85,000 N (8667 kg) making it a reasonably nimble ekranoplan with limited flying capabilities.

"Victory 357" was a technology demonstrator and had little space for crew or cargo. But it was the first step into the world of gravity-modulated vehicles.

На початку 1929 року Томас Т. Браун опублікував статтю у відомому журналі «Наука і Винаходи». Назва статті була проста - «Як я керую гравітацією». Тема була дуже не простою. Браун довів, що він відкрив спосіб контролювати гравітацію. Він виявив незвичайний ефект, експериментуючи з трубкою Куліджа, різновидом рентгенівської вакуумної трубки. Якщо розмістити на вагах трубку позитивним електродом догори, маса трубки зменшувалась, коли повернути вниз - маса трубки збільшувалась. Він припустив, що при використанні досить високої напруги, що генерується потужним двигуном, будь-який об'єкт може стати практично невагомим.

Цей ефект не залишився поза увагою ні американських, ні радянських воєнних і сили науки були кинуті щоб якомога швидше розкрити таємницю гравітації. Відразу після Другої світової війни в Москві був створений спеціальний сектор при Інституті фізичних проблем. Через кілька років сектор виділився у самостійний центр досліджень управління силою тяжіння. Незабаром масштабні випробування довели, що дійсно гравітацією можна керувати. Один з експериментів показав, що суцільний блок графіту масою 500 кг важить не звичайний 4903Н, а лише 3236Н. Тільки 66% від початкової ваги.

Наступним етапом було, звичайно, впровадження цієї нової технології. Не гаючи часу, був розроблений експериментальний апарат "Победа 357". Конструктивно це був екрானоплан, що використовував три невеликі реактивні двигуни для горизонтального переміщення і величезний генератор Кузнецова НК-12 потужністю 15500 к.с. для живлення елементів електрогравітики. Генератор давав достатню електроенергію, щоб зменшити вагу екрானоплану з 160 000Н (16315 кг) до 85000Н (8667 кг), що робило його досить спритним як для екраноплану з обмеженими льотними можливостями. "Победа 357" був демонстратором технологій і мав замало місця для екіпажу або вантажу. Але це був перший крок у світ машин, що кидають виклик гравітації.

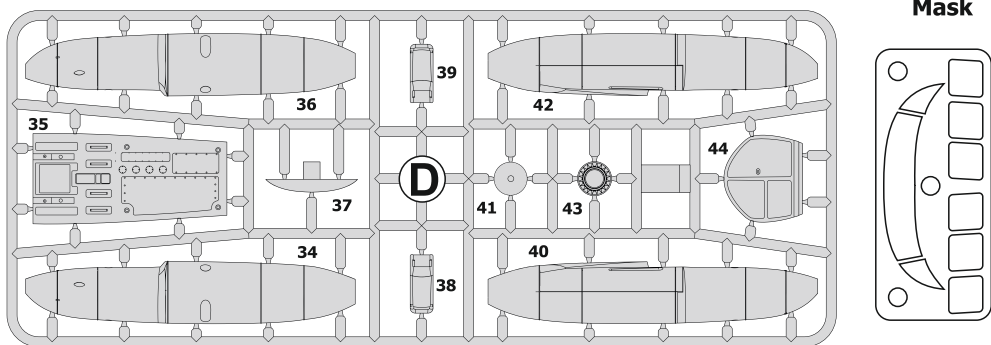
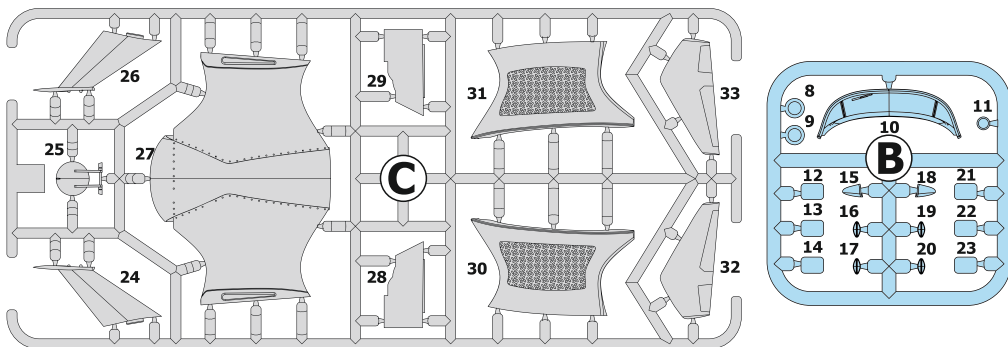
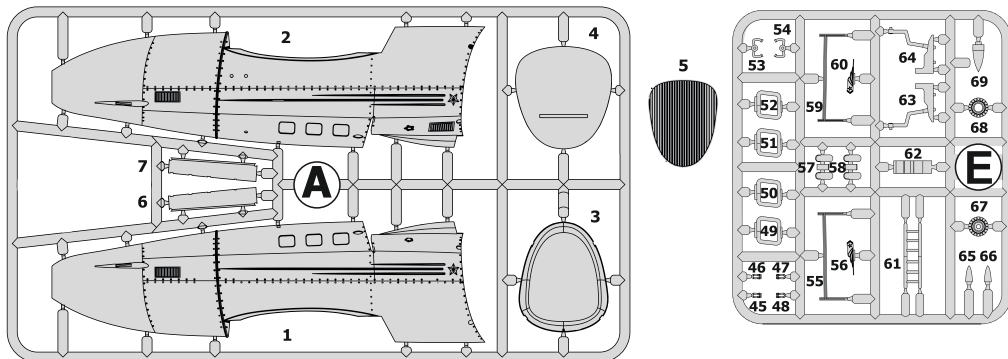
СПЕЦІАЛЬНІ СИМВОЛИ/USED SYMBOLS

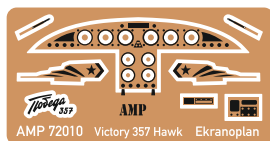
КОЛЬОРИ ФАРБ/USED PAINTS

PARTS OF THE MODEL

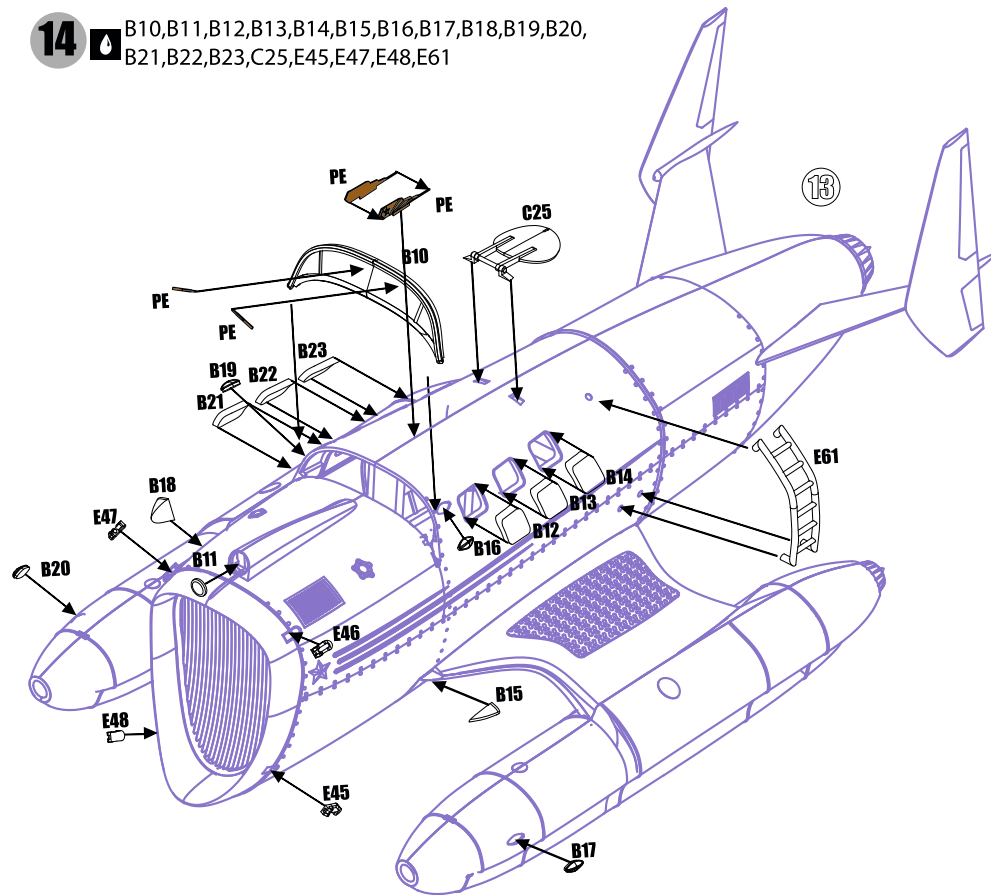

Decal

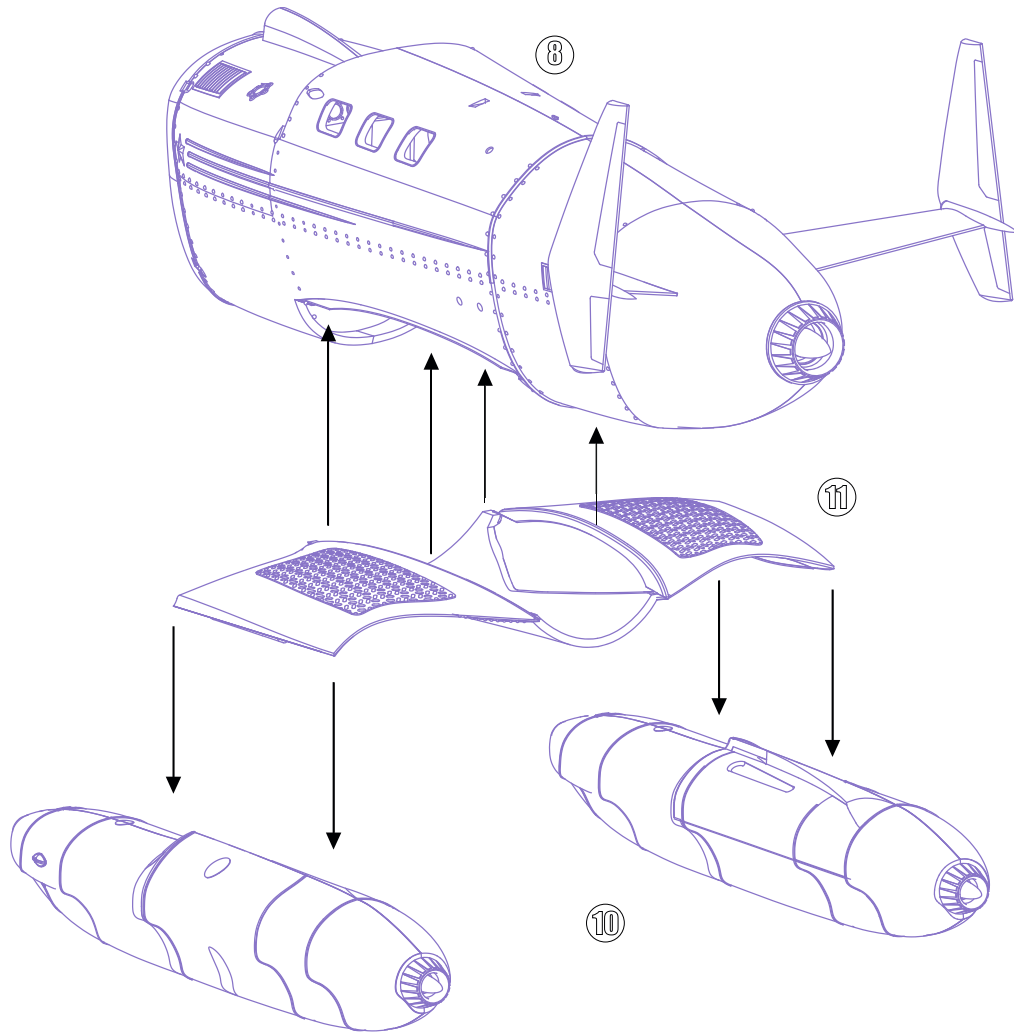

PE

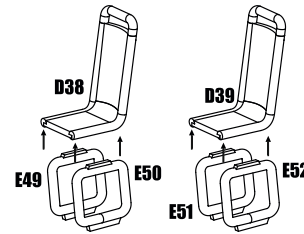
14 B10,B11,B12,B13,B14,B15,B16,B17,B18,B19,B20,
B21,B22,B23,C25,E45,E47,E48,E61

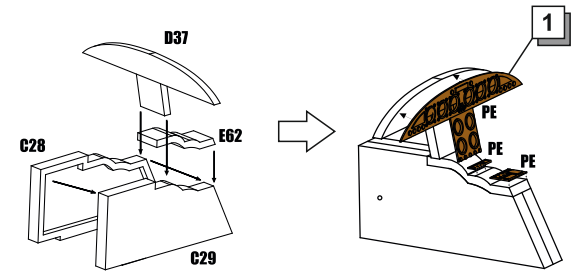
13 A1,A2

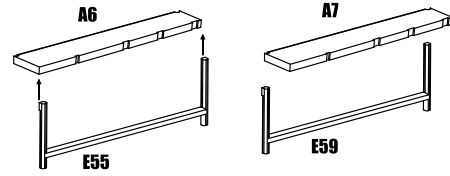
1 D38,D39,E49,E50,E51,E52

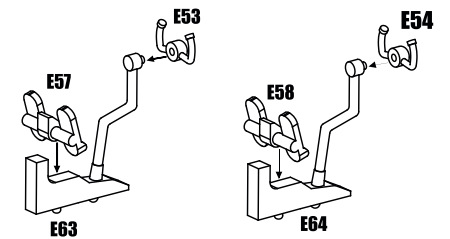
2 C28,C29,D37,E62

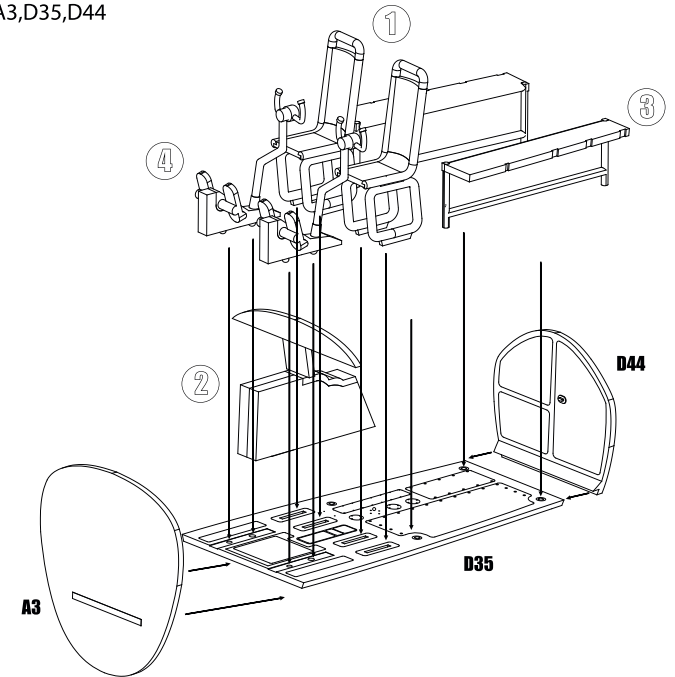
3 A6,A7,E55,E59

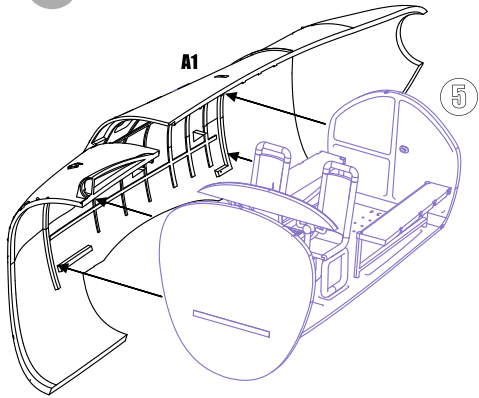
4 E53,E54,E57,E63,E64

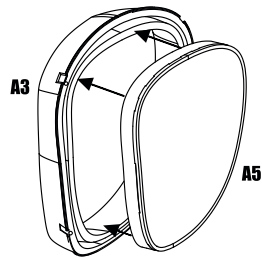
5 A3,D35,D44

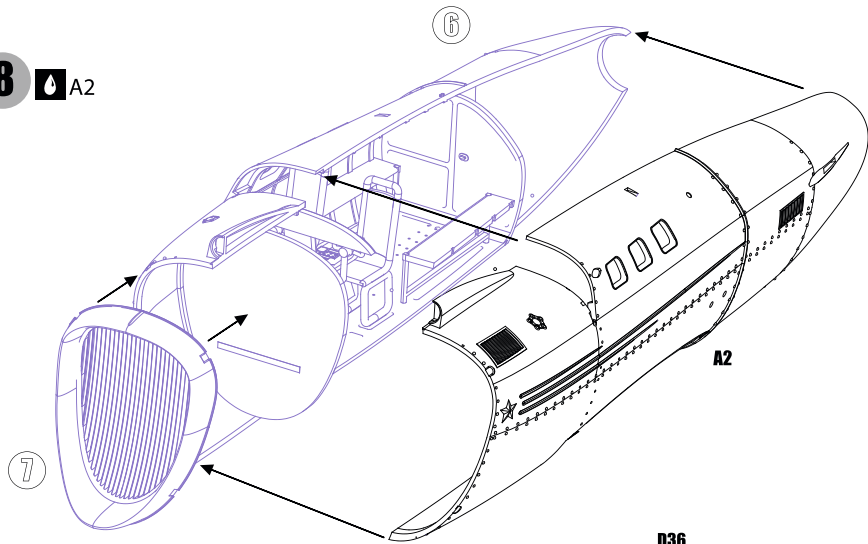
6 A1

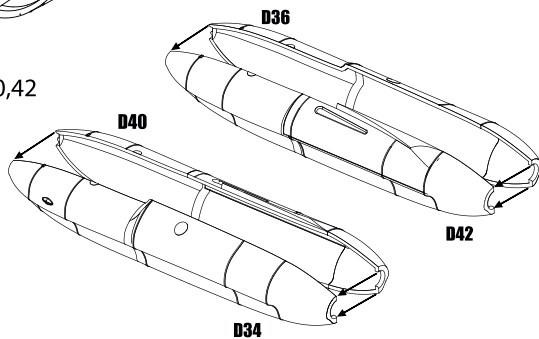
7 A3,A5

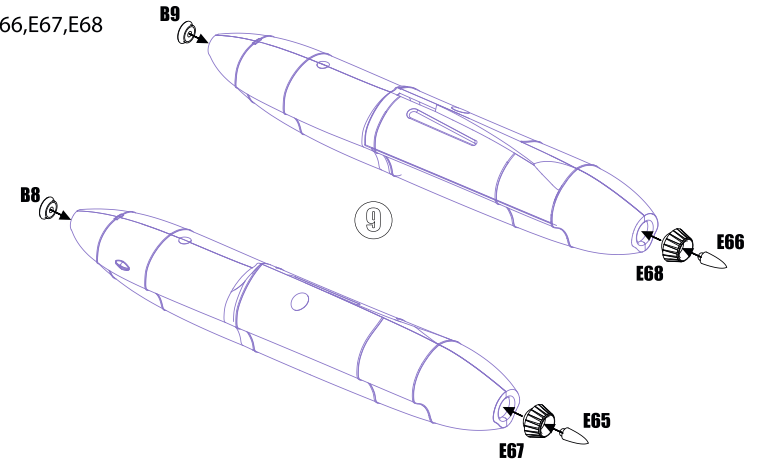
8 A2

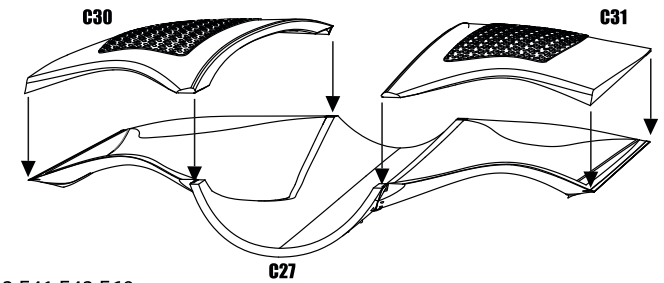
9 D34,D36,D40,42

10 B8,B9,E65,E66,E67,E68

11 C27,C30,31

12 C24,C26,C32,C33,E41,E43,E69

